

MOTERŲ DIRVA

MĖNESINIS ŽURNALAS, LEIDŽIA A. L. R. K. MOTERŲ SĄJUNGA.

TOMAS VII.

Vasaris-February, 1924 m.

No. 2 (90)

Entered as second Class Matter Nov. 30, 1918 at the P. O. at Chicago, Ill.
Under act of March 3, 1879.

"Moterų Dirva" (Women's Field).
Published monthly by A. L. R. K.
Moterų Sąjunga (Lith. R. C. Wo-
men's Alliance of America).

SUBSCRIPTION RATES:

Yearly	\$2.50
Six Months	\$1.50
Single copy	.20
In foreign countries yearly	\$3.00
Six Months	\$1.75
Single copy	.25

"MOTERŲ DIRVA"

4456 So. Talman Ave., Chicago, Ill.

"MOTERŲ DIRVA"

Moterų mėnesinis žurnalas
Leidžia A. L. R. K. Moterų Sąjunga
KAINA:

Suv. Valstijose metams	\$2.50
Pusmečiui	\$1.50
Vienas egz.	.20
Užrubežyje metams	\$3.00
Pusmečiui	\$1.75
Vienas egz.	.25

"MOTERŲ DIRVA"

4456 So. Talman Ave., Chicago, Ill.

SAVAIS REIKALAI

Vajaus eiga.

Vasaris. Tai ketvirtas mėnuo mūsų vėjau. Belieka jau tik tai du mėnesiai. Sąjungietės! Nuėjusios didesnę pusę kelio mūsų vėjau, atsi-
grįžkime pažiūrėti, kokios pasek-
mės, kokie vaisiai yra mūsų darbo.
Nors nesmagu prisipažinti, vienok
negalima paslėpti to fakto, kad per
praeitus tris mėnesius vos tik mažą
dalį esame nudirbusios to didelio
darbo, kokį nutarėme praeitame Sei-
me. Kodel-gi taip? Tiesa, sąjungie-
tės nesnaudžia. Daugelis kuopų ren-
gia vakarus, pasilinksminimus bei
kitokias pramogas, kuriuose prira-
šoma po keletą naujų narių. Bet tas

anaiptol negali patenkinti mūsų no-
rų, mūsų troškimų. Be vakarų ir
kitokių pramogų, reikia stengtis iš-
naudoti kiekvieną progą Sąjungos
labui. Bile kokiame susirinkime, bei
šiaiip kokiuose susiėjimuose visuo-
met reikia nepamiršti kalbinti mote-
ris ir mergaites rašyties prie Moterų
Sąjungos. Daugelis narių taip ir da-
ro. Bet ne visos. Yra narių, kurios
su dideliu pasišventimu dirba kitoms
lokalėms draugijoms, kuomet mūsų
pačių darbo laike nedaug tėra uolių
ir energingųjų darbininkių. Užtat vie-
tomis ir mūsų veikimas apmiręs. Su-
prantama, visos turime jausti savo
pareigą ir kitur padirbėti, bet mūsų

pačių reikalai turi būti pirmiausia aprūpinti. Taigi, sąjungietės, daugiau susirupinkime savais reikalais.

—o—

Vietomis girdisi nusiskundimų, kad, girdi, mūsų veikimas dalinai apmiręs. Bet kas čia kaltas? Mes pačios. Štai imkime kad ir paprasčiausį mūsų veikime reiškini. Šaukiamas kuopos arba Apskričio susirinkimas. Daugelis pasako: "Et, apseis ir be manęs." Del vieno, penkto, dešimto tokio pasakymo susirinkimas, kartais ir labai svarbus, neįvyksta, reikalai lieka neapsvarstyti, visas veikimas paliekamas stovėti ant vietos. Argi ne ta priežastis migdo mūsų veikimą? Palau pasakė: "Kas negali darbe vadovauti, tegul nors dirbančiųjų skaičių padidina." Kiekviena sąjungietė privalo įsidėti savo širdin šį išmintingą posakį.

—o—

Tarpe energingiausių darbininkių Sąjungos darbo lauke pirmoje vietoje mes matome mūsų gerb. Centro Pirmininkę Marijoną Jokubaitę. Ji ne tik spaudoje varo plačią agitaciją vajaus reikalais, bet nuolat vos važinėja su prakalbomis ir gyvu žodžiu ragina lietuvės moteris burties kruvon prie vietinės lietuvių moterų Sąjungos Amerikoje. Pastarame

savo laiške pabrėžia, kad nuolatinis rupestis Sąjungos vajumi yra paveikęs net į jos sveikatą. Jeigu visos taip rupintumės Sąjungos gerove, taip dirbtume mūsų pačių ir visos lietuvių kat. išeivijos labui, kaip rūpinas, dirba mūsų gerb. Pirmininkė, tai ištikro mūsų tikslas senai jau būtų atsiektas. Turime dar du mėnesių laiko. Sukraskime, Sesutės, į darbą ir padarykime stebuklą!

—o—

Šiame "Moterų Dirvos" numery telpa gražus mūsų Pirmininkės M. Jokubaitės straipsnis "Remkime savo organą". Norėtume, kad visos narės domiai tą straipsnį perskaitytų ir kuopų susirinkimuose pakeltą klausimą rimtai pasvarstytų ir gyvai atsiliptų. Centras yra Sąjungos širdis, gi organą galima pavadinti svarbiaja gjsla, per kurią eina į kuopas, į nares žinios, pranešimai. Be organo mes nežinotumėm, kas veikiama kitose kuopose ir apskritai visoje Sąjungoje. Be organo mes butumėm lig dideliame name be langų, nes nematytume kas dedasi už jo sienų.

Kitame numery šiuo klausimu reikės plačiau prabilti, gi tuo tarpu prašome kuopų, kurios gali, paaukoti iš išdų savo organo leidimo reikalams.

Z. S.

REM KIME SAVO ORGA NĄ.

Nuo senų senovės žinoma, kad be apšvietos yra sunku žmonėms gyventi. Šalyse, kur dar apšvieta nėra pilnai suprantama, žmonės gyvena vargingai, nesuprasdami tikros mėlės bei draugiškumo, ir visa valstija yra pastatyta ant svyruojančių pamatų.

Apšvieta yra reikalinga kiekvienam žmogui ir niekada negalima

jos per daug turėti. Ją žmogus gauna iš įvairių šaltinių, kaip tai: skaitydamas geras ir naudingas knygas, lankydamas mokyklas, klausydamas gerų prakalbų, paskaitų ir t.t.

Apšvieta ypatingai yra reikalinga moterims. Nes moterys, kaipo auklėtojos šeimynos, turi būti apšvietusios. Į savo jaunų vaikų širdis

turi skiepyti dorą, meilę Dievo, ir Tėvynės.

Moterys, kaipo vaidelytės ir kurentojos šviesos ugnelės, turi auginti jaunąją kartą, prirengti ją tvirtą dvasioje, ir kune, kad ateityje galėtų paimti tą atsakomąją tautos darbą ant savo pečių.

Apšvieta kartais daug kainuoja. Žmonės už ją ir gyvastį paaukoja, kad tik parodžius šviesos kelią žmoniui.

Mes, sąjungietės, galim pasididžiuoti, kad turime savo apšvietos skyrių ir savo apšvietos skleidėją "Moterų Dirvą", kuri telkia tos malonios raminančios šviesos. Bet kadangi tą "Moterų Dirvą" ligšiol mes permažai apkainavome, tai gal iš tos priežasties neteko tiek iš jos pasinaudoti.

Sąjungietės tankiai aukoja įvairiems tikslams. Reikėtų atsiminti ir savo organo palaikymas ir laikas nuo laiko paaukoti, sulig išgalės.

Taigi, norėdamos pagerinti savo apšvietos skleidėją, privalom ją remti nevien raštais, bet ir finansiniais.

Artinasi Jubilėjinis Seimas. Reikės išleisti padidintą "Moterų Dirvą". Tas brangiai kainuos. Taigi pageidautina, kad kiekviena kuopa sulig savo išgalės paaukotų "Moterų Dirvos" reikalams.

M. Jokubaitė,
M. S. Centro pirm.

Iš Centro Raštinės.

Nauja Konstitucija jau gatava.

Šiuomi pranešu visoms Moterų Sąjungos kuopoms, kad nauja Moterų Sąjungos Konstitucija jau atspausdinta. Taigi kuopos, norinčios gauti Konstituciją, ypatingai per šį vakarą, lai kreipiasi Centro Raštinėn.

M. Vaičiunienė,
C. Raštininkė.

Jaskulski's.

Moteries įtekmė visuomeniniame žmonijos gyvenime.

Moteris turi labai didelę įtekmę visuomenėje atsižvelgiant į jos padėtį šeimynoje. Šeimyna, tai užuomazga ir net, mažesnėje apimtyje, pati visuomenė. Juk visuomenė ir yra ne kas kitas, kaip šeimynų susijungimas, jų visuma. Užtat nuo to, kokios bus šeimynos, prigulės ir visuomeninė žmonijos tvarka, josios labas. Upelis tik tada plaukia per gražią ir derlingą lygumą, tyliai, šviesiai ir majestotingai, jei jo šaltiniai ir šaltiniai upokšniai gamina jam tyrą ir ramų vandenį; užtat nešva-

rųs, purvini ir neramūs šaltiniai upokšniai užteršia visą upelio vandenį ir jo tekamės gražumą. Panašiai yra ir visuomenėje. Jei šeimynos bus giliai persiėmusios krikščionybės dvasia, tai tuomet ir visuomenė bus dora ir gera; priešingai, sugedusios, nekrikščioniškos šeimynos, gamindamos visuomenėje bedievybės ir sugedimo dvasią, vien skleidžia joje sumišimą ir netvarką. Tame ir yra ypatinga šeimynos svarba, jog jina visiškai visuomenei pri-
duoda savotišką budą ir atspalvį.

Kaip tik didžiausią šeimynoje įtekmę turi motina, gyvenanti vien tik šeimynai, šildanti ją savo rupestingumo ir meilės kvapu, pasiaukuojanči jai savo gyvenimu ir darbu, priduoanti tai šeimynai sau tikrai pavydalą. Neveltui tad motina vadinama šeimynos širdimi. Iš širdies trykštąs kraujas pasiekia visus kuno sąnarius ir juos ugdo, gaivina. Jei širdis yra nesveika, tai tuomet žmogus visuomet esti neramus, jo gyvybei nuolat grėsia staigios mirties pavojus. Lygiai ir doriniai pagadinta širdis, doros žvilgsniu sugadina visą žmogų.

Tai visa priguli nuo to, kokią įtekmę įsigys moteris šeimynoje. Jei moteris yra dora ir dievota, tai tuomet visa šeimyna, dėka jos rūpesniui ir uolumui, jos dvasios gaivinama pasiduos josios įtekmei. Bet gaila šeimynos, kurioje moteris nėra dora, tikinti, nes toji šeimyna anksčiau ar vėliau dvasiniai sunyks, taps užkrėčiamu bakterijų lizdu visuomenei. Jei mūsų laikais tiek daugely dalykų mums reikia pakilti, nusivalyti nuo visokių dvasios pelėsių, tai tam reikia įtekmės ir darbo moteries. Moterys turi pakilti ir sukrikščioninti savo šeimynas, turi savo įtekmę su laikyti vyrus nuo nuodijančių visuomenę veiksmų; jos turi išauklėti naująją kartą, kuri pakeltų akis ir širdį į skaisčias dangaus berybes, kuri pasiektų dieviškąjį Atpirkėją kryžiaus keliu! Jei moterys tinkamai neišpildys to kilnaus savo uždavinio šeimynoje, tada veltui bekalbėti apie tikrą ir laimingą iš pamatų socialaus klausimo išrišimą, tada anksčiau ar vėliau sugrius visi visuomeniniai santykiai, visa visuomenės tvarka. Nes, ištikro, kas geriau gali paveikti į šeimyną, jei ne moteris? Niekas. Nes niekas kitas neauklėja

vaikų, niekas neturi į juos didesnės įtekmės kaip motina. 1)

Krikščionės moterys turi dar visuomenėje ir tuo didelę įtekmę, kad jos savo igimtimi pašauktos raminti ir lengvinti kenčiančiųjų vargus ir kančias. O, kaip daug žemėje vargo, kiek skurdo, kančių. Tačiau to viso pasaulinio vargo iš pamatų nepašalins jokia teisdavystė, o didžiąją jo dalį gali panaikinti vien tik kilni krikščioniška meilė įvykdinta gyvenime. O, kad trykštanti iš Jėzaus širdies meilė nebutų atvėsusi turtinųjų ir darbdavių širdyse, tada nebutų taip žiauriai, tik deja nepasekmingai, rišami tie opūs socialaus gyvenimo klausimai. Ir dabar dar, kad tie klausimai, kaip tamsūs debesys dengia dangų, perpus sumažėtų žmonių vargas, savaime išsirištų tie klausimai, kad visi su tikėjimu nukreiptų savo akis į kryžių Kalvarijos kalne ir į tylų, mažą mūsų bažnyčių altoriaus namelį ir, kad visų širdys atsivertų, kad pasigavus iš tenai plaukiančios meilės ugnies. Be tos meilės niekuomet nebus tikros pagalbos tai nelaimingai, suvargintai žmonijai.

Čia kaip tik krikščionė moteris tinka aukštai ir kilniai meilei. Ji, pilna švelnaus krikščioniško jausmo, įstengs suprasti didžiausį vargą, jį palengvinti ir nuraminti. Juk ir paprastam gyvenime ji greičiau susijaudina ir atjaučia artimo skausmą, negu jos vyras. Ji greičiau sušelpia nelaimingą vargstantį žmogų, daug uoliau pasiaukuoja krikščionybės labdarybės darbams. Tai parodo vie-

1) Žinoma, čionai pirmoj eilėj turima omenyje vaikų auklėjimas, dar jiems šeimynoje esant, neliečiant labai svarbaus klausimo apie mokyklos įtekmę į jaunimą.

nuolių ir gailėstingųjų seserų pavyzdys.

Beabejo, ir vyrai nėra be užuojautos artimo vargui, tačiau tą kilnų jausmą dažniausia jose išugdo ir jiems įkvepia motinos. Iš jų gerų ir ištikimų širdžių tryško pirmieji ir sėkmingiausieji meilės spinduliai, kurie nušvietė, sušildė vaikų širdis ir pažadino juose kilnius gailiaširdybės jausmus, be kurių, pilnas rūpesnių žmonių gyvenimas, būtų panašus numirusiai žemei, kurioj neauga joksai augmuo, nežydi jokia gėlė.

Ar būtų kuomet nors šv. Vincetas a Paulo, tas gailėstingumo angelas, nudžiovinęs tiek ašarų, nuraminęs tiek rūpesnių, įkūręs tą Gailėstingųjų Sesučių įstaigą, jau kelius amžius tiek gero teikiančią žmonijai, jei jį būtų augęs savo kilnios ir gailėstingos motinos globoje?! Jina, nežiurint neperdidelio savo turto, skaitė sau didžiausiu gyvenimo džiaugsmu, kuomet tik galėjo sušelpiti neturtą ir vargą kenčiančius. Jina savo vaikuose, jau nuo pat jų kudių, ugdė ir kureno neturtėlių pasigailėjimą ir meilę.

Taip pat ir mūsų netolimos paėitios laikais pasaulis stebėjosi vienu paprastu dievotu kunigu, kursai tiek daug gero padarė žmonijai. Tai didysis Don Bosco, kursai įsteigė daugiau kaip 160 didžiųjų auklėjamųjų įstaigų apleistiesiems vaikams. Išskaitliuota, kad jis laike 50 metų priglaudė savo įstaigose daugiau 10 milijonų apleistų vaikų, kuriuos išmokes ir išauklėjęs išleido į visuomenę naudingais krikščionimis darbininkais, tuo tarpu, kad be jo, tie vaikai būtų ir patys doriniai sunykę ir visuomenel būtų likę tik sunkia našta ir nelaime.

Ir kam, neskaitant Dievo, turi dėkoti žmonija už tą jo atliktą darbą. Ne kam kitam kaip tik jo kilniai, nors paprastai sodietei motinai. Nebuvo jina nei turtinga, nei mokyta, tačiau turėjo kilnią širdį, gilią gyvenimo išmintį, kurie privailumai dažnai pasitaiko tikrai dievotose motinose, o prie to viso dar paprastą tvirtumą ir valios energiją, kurios niekas palenkti ar sulaužyti negalėjo. Tik tokia motina tegalėjo išauklėti tokį sunų ir buti jam nepajudinama parama, kuomet jį labai sunkiose apystovose pradėjo savo darbą. Ištikro, stebėtinas tai dalykas, kaip tokia paprasta, kukli ir nemokyta moteris, galėjo tokią didelę įtaką padaryti į savo sunų ir užbrėžti tokias aukštas jo veikimui ribas! Iš to matyti, kokią didelę įtaką gali turėti motinos, moterys visuomeniniame žmonijos gyvenime!

Bet reikia būti aukštos dvasios, kilnios širdies moterimi, reikia peršimti savo gyvenimo užduoties aukštumu!

Stud. A. G.

Religija yra tai kvepianti gėlė, kuri palaiko gyvenimą nuo sugedimo.

Bacon.

—o—

Gamta yra Dievo dailė.

Browne.

Moterystė yra mokslas.

Balzac.

Moteris yra širdis vyro.

Leroux.

Moteris, tai aukuras meilės.

Prancūzų posakis.

Gražumas (moteryje) yra jėga.

Rotrau.

DIENOMS SLENKANT.

Kai saulutē rytą kėlė,
Mane skausmas surakino;
Kai ji šaipės už pušyno,
Mano sielą vėl sugėlė.

O kai slinko per padangę,
Aš norėjau nusijuokti,
Debesėliais pasiguosti,
Ką mėlynėj išsidraikę.

Štai saulutė jau pietuose!

Aš ją siekiu, prašau trokštu,

Kad man laimę žemėn blokštų.

Panardintų spinduliuose.

Bet šilti jos spindudėliai

Man širdy vien kančią ugdė,

Jieji gėso, vėrės vėlei

Juoda pragaro bedugnė.

Jau saulutė gulti eina;

Sieloj lyg nusišypsojo,

Vakaro tyla užstojo

Su slaptina savo daina.

Kai pasaulis tik užmigo,

Skausmo gėlės man pražydo.

Žeidė sielą ligi ryto,

Juodais kryžiais snigte snigo.

Tik prieš saulės pakilimą

Suglaudė man kiek blakstienos:

Tąsyk kančios blėsti ima...

Ak! Jūs... brangios mano dienos...

20—11—22.

J. Aug. Vaičiūnienė.

Krikščioniškas Išauklėjimas.

Kaipo tikrosios, širdies ir dvasios, kultūros veiksnys.

(Pabaiga).

Pirmoj eilėj yra tai motinų šventa užduotis ir pareiga. Šeimyna yra motinos atvaizdas, yra jos sukurta. Motina yra šeimynos širdis. "Kuo yra širdis žmogaus kunui, tuo yra motina šeimynai. Širdis yra svarbiausiu mūsų sąnariu ir nuo jos priguli kuno sveikata ir gyvybė, kaip sako šv. Jonas Chrizostomas. Jei širdis yra sveika, jei ji tikrai atnaušina kraują, tada ji suteiks sveiką gyvybę žmogui. Lygiai, jei motinos širdis dega Dievo meile, jei ji yra persiėmusi šventu uolumu dorybės vykdinime, jei ji kaip šv. Liudviko IX motina bevilytų matyti savo vaiką mirusį negu Viešpačiui nusidėjusį, tai tada tokioj šeimynoj yra sveika širdis, tenai vaikai tikrai išsiauklėja.

Čionai mes nors trumpai pakalbėsime a) apie tai, kaip motina pri-

valo rūpintis ir darbuotis vaikus be-auklėjant ir b) kad tas auklėjimas privalo būti krikščioniškas, nes tie vi priežastį, butent nesirūpinimas motinų tuo dalyku ir nekrikščioniškasis auklėjimas daugiausia pridaroma visuomenei nelaimių.

a) Auklėjimas tai nėra lengvas darbas. Jau šv. Jonas Auksaburnis yra pasakęs: "Kas gali būti didesnio už tai, kaip sutvarkyti jaunikaitį (ar jaunikaitės) širdį ir budą? Ištikro, kas tai moka, tas daugiau reiškia negu koks garsus dailininkas ar tapytojas." Ir tikrai auklėjimas yra dailių dailė, Bet kad mokėti tos dailės, to didelio darbo, reikia mokintis. Reikia skaityti knygas apie gerą auklėjimą kalbančias, reikia domiai klausyti ir tēmyt visokius tos rūšies pamokslus, pasikaitas draugijose, reikia sekti

tų motinų pavyzdį, kurios tikrai, pavyzdingai moka auklėti vaikus ir t. t., vienu žodžiu reik tuo nuolat rupintis, tuo sielotis ir visomis jėgomis darbuotis, kad tikrai gerai tą pareigą išpildžius. Jau ir šv. Raštas sako, kad norint išauklėti vaikus, reik darbuotis (Syr. 30, 13). Be darbo ir tai didelio darbo neišauklėsime vaikų. Juk ką tai reiškia "išauklėti"? Tai reiškia iš prigimto ir kuniško gyvenimo pakelti vaiką į šviesias aukštumas dvasinio ir dorinio gyvenimo; tai reiškia vaiko valią per pirmgimę nuodėmę, palinkusią į blogą, palenkti prie gero ir sustiprinti jame. O to, taip pat, kaip ir kitų dalykų be darbo pasiekti negalima. Kiek tai reikia daržininkui darbo, kad medelį išauginus dideliu, duodančiu vaisius, medžiu! Jis pasodina medelį geron, išpuren-ton žemėn, pririša jį prie mieto, kad tiesiai augtų, laisto vandenim iki kolei giliai neįleis šaknų, naikina kirmėles ir visokias kenksmingas medeliui piktžoles ir t.t. Nemažiau reikia darbo įdėti ir beauklėjant vaiką. Reikia jį sustiprinti ir päsodinti katalikiško tikėjimo šventoje dirvoje, kad jis tvirtai ir giliai įleistų joje šaknis; reikia jį papuošti ir apvainikuoti dorybėmis; reikia jį apsaugoti prieš priešus stipriu tikėjimo šarvu ir melsti, kad Visagalis nuleistų iš dangaus ant to jauno medelio —jūsų vaiko—savo malonės rasą ir pagaliau reikia jį saugoti ir ginti nuo bundančių jame blogų geismų ir palinkimų. Jei taip jūs motinos darbuositės, tuomet jūs tikrai išauklėsime kilnius, dorus ir naudingus visuomenei žmones. Tad motinos neapsileiskite tame svarbiame jūsų pašaukimo darbe. Jei dabar tiek daug yra blogo ir netikėjimo pasaulyj, tai daugiausiai motinų apsileidimo kal-

tė. Todėl dar syk pakartojau daugiau darbuokitės, daugiau rupinkitės savo vaikų išauklėjimu, nes nuo jūsų pasišventimo ir darbo priguli kaip jūsų vaikų lyglaikinė ir amžina, taip tautos ir Bažnyčios ateitis.

b) Antra priežastis dabartinio blogo išauklėjimo yra tai nekrikščioniškasis auklėjimas. Su skausmu širdies reikia pastebėti, jog daugelis motinų rupinasi tik svietišku išauklėjimu ir vietoj to, kad pakreipus pirmąsias, dar tyras, veržte besiveržiančias vaiko mintis į Visagalį, kad davus jam pažinti tyrios krikščioniškos dorybės kvapsnį, kurią jis taip pamylėtų, motinos to jiems neduoda. Jos kreipia tyras vaiko akytes ir jausmus į pilną tuštybės ir geismų išviršinį pasaulį. Tikrai, čia tokioms motinoms galima pritaikyti šv. Rašto žodžiai: "Mažučiai prašė duonos, o nebuvo kas jiems atlaužas" (Raudos 4, 4). Jie norėjo savo jaunomis sielomis pajauti tą Dievą, norėjo paragauti tos dvasiškos duonos, bet jos negavo. Užtai motinos padarė savo vaikus lėlėmis: išmokino juos išviršinių mandagumo taisyklių, išmokino puošti, šokti ir tt. Tėvas sukrovė jiems ateičiai šiokią tokią turtą, davė jiems mokslo, vienu žodžiu tėvai padarė juos "inteligentais", šių laikų "kulturingais" žmonėmis. Rodosi, kad tėvai tikrai gerai išauklėjo tokius vaikus, kad jau nieko netruksta... Taip, jie visko davė savo vaikams, tik nedavė jiems tikros širdies ir dvasios kultūros, neįkvėpė jiems doros, tvirto tikėjimo, kitaip sakant "viskuo" aprupino savo vaikus, tik nedavė jiems Dievo. Jau savo laiku dejavo šv. Jonas Chrizostomas. "Nekurie gimdytojai įstato savo paaugusius vaikus į aukštas kariuomenės vietas, kiti pagamina jiems kitas garbingas vietas, kiti

turtus, bet niekas neieško Dievo savo vaikams." Krikščionės motinos, to daugiau neprivalo būti. Jus privalote išauklėti vaikus Dievui — Kristui. O to išauklėjimo esmė, turinys matosi šv. Pauliaus Apaštalo žodžiuose. "Mano vaikeliai, kuriuos aš vėl gimdau su skausmu iki Kristus gaus jūmyse paveikslą." (Gal. 4, 19). Ir tikrai jūsų vaikuose turi būti išspauštas Kristaus paveikslas, nes tik Kristus yra mūsų idealas, mūsų tikslas. Visi motinų rūpesniai, visi darbai turi siekti prie to, kad vaikus sulyg Kristaus, mūsų Mokytojo ir Pavyzdžio, sutvarkyti, kad visos vaikų mintys, troškimai ir veiksmai būtų panašūs Kristui. Jūs privalote jūsų vaikučių sieloje išpausti Kristaus antspaudą, turite juos sulyg šv. Pauliaus "apvilkt Viešpačiu Jėzumi Kristumi." Visos šventų ir kilnių žmonių motinos taip darė. Visi didieji šventieji, kuriems ant altoriaus atiduodama garbė, tos minios skaisčių mergaičių, pasišventusių didžiojo meilės tarnauti Kristui, tie visi, kurie didžiais darbais pasidarbavo Kristui ir Jo Bažnyčiai, jie visi su mažom išimtim turėjo kilnias, šventas motinas. Tos motinos jau nuo pat lopšelio užžibinusios tų kudikėlių sielose skaisčios Kristaus meilės kibirkštį toliau ją kurstė, kol ji nevirto didžia, šventa Kristaus meilės ugnimi. Jos nuo pat lopšelio dar nemokant vaikams kalbėti jau dėjo jų rankutes, jau savo širdimi kreipė jų sielą dangun, jos pirmosios ženklinio kryžiaus ženklą ant savo kudikėlių kaktos, jos jiems kalbėjo apie Dievą, apie užgimusį staurą, apie Jėzų, apie šv. Mergaitę ir Angelą Sargą. Vėliau jos sergėjo kiekvieną jų darbą ir žingsnį, rodė jiems savo gyvenimu gražų pavyzdį. Ir užtat jos

išauklėjo šventus vyrus ir skaisčias mergaites. O, katalikės, motinos, išauklėkite ir jus Bažnyčiai daugiau tokių vyrų nenuilstamų Bažnyčios gynėjų, kaip šv. Augustinas, kurį šv. Monika, jo motina, savo keliolikos metų ašaromis ir maldomis, jau paklydusį, sugrąžino Bažnyčiai. Išauklėkite daugiau dvasios didvyrių ir darbininkų, kurie nieko nesibijodami, nesilenkdami šio pasaulio stabui auksui, visomis jėgomis darbuotųsi Kristaus Karalijos praplatinimui ir reikale net už ją galvą padėtų. Jei jus taip išauklėsite savo vaikus, jei jūsų vaikai, bus persiėmę tąja dvasia, tada tik jus tikrai krikščioniškai išauklėsite savo vaikus ir pasitarnausite Bažnyčiai išstatydami jai nežiurint lyties nei luomo, bendrą Bažnyčios gynėjų — Kristaus kareiviją.

Tad baigdamas raginu jus daugiau darbuotis, daugiau susirupinti krikščioniškuoju vaikų auklėjimu. Iš tikro vaikų auklėjimas privalo tapti svarbiausiu ir labiausia rūpinimu dalyku, nes vaikai, jaunuomenė, tai ateitis, tai tautų viltis, tai brangus grudas, nuo kurio išaugimo ir žiedo priklauso visos žmonijos vaisius. Kad taip per kelias dešimtis metų visi susirupintų auklėjimu ir taip tikrai krikščioniškai visose tautose ir luomuose išauklėtų vaikus, tada tai žemės veidas atsinaujintų. Tuomet užviešpatautų žemėje, ant kiek tai joje galima, gerovė ir vietoj mūsų laikų pinigų ir dvasios sužvėrėjimo kultūros, iškiltų tikroji, širdies ir dvasios, Kristaus kultura.

Visuomenės likimas yra motinų ir auklėtojų rankose.

Katalikės motinos, visuomet atsiminkite, jog ateitis jaunuomenės rankose, o jūsų rankosė — jaunuomenė!

A. Grauslys.

MANO ŠIRDIS.

(Iš angliško).

Mano širdis kaip sutrukus styga,
Kuri kartą skambėjo saldžiausioj dainoj.
Dabar nebyli, tykiai plaka ir liudna,
Sugraudinta jau ne tik šioj valandoj.
Mano širdis kaip tuščias kambarys,
Kuriam garsiai skamba kožnas žingsnys.
Ten nyksta kvepėjimas, silpnas, neatgis,
Rožės suvytusios daugiau nesužys.

M. Bujavičienė.

VAIKŲ AUKLĖJIMAS

TĖVAI TURI VAIKUS AUKLĖTI.

Sulyg Kristaus mokslo svarbiausias šeimynos uždavinys išauginti vaikus. Nors šiandien vaikai yra mokinami mokyklose, bet turime pripažinti, kad vaikai geriausiai gali išaugti ir išmokti, kano ir dvasios peno gauti geroje šeimynoje. Pas mus vaikai ligi 6 ar 8 metų tik šeimynoje auga ir mokosi. Patekę į mokyklą jie kad ir gauna mokslo, t. y. visokių knygų žinių, pratimų, bet auklėjimo beveik negauna, o patekę į tokią ir kitokią tarnystę taip pat tik darbo mokosi. Vaikų vadovavimo ir auklėjimo darbas vistiek ir po 10 metų reikia vesti šeimynai. Tik vabzdžiai, paukščiai ir gyvuliai gali būti išauginami per keletą mėnesių ar keletą metų. Kuo aukštesnis gyvulys, tuo daugiau reikia laiko jį išauginti. Žmogus yra tobulėsnis už gyvulius; jis turi dar nemirštamą sielą. Todel išauginti ir išauklėti žmogus reikia daugiausia lai-

ko, rūpesnio ir vargo. Tą priežiūrą ir laiką vaikas turi gauti ne kur kitur, kaip tik šeimynoje. Kokia šeimyna, tokie ir vaikai. Jei šeimyna šviesi, šilta, darbšti, kantri, blaiva, dora, tai joje išaugs puikus piliečiai.

Jei toje šeimynoje Dievo mokslas viešpataus, tai iš jos išeis ne tik geri lietuviai, bet ir Bažnyčios darbininkai. Tokią šeimyną brangins visi; skubės į ją tėvas po sunkių dardų, vaikas iš mokslo, sesutė iš darbo. Jei kam teks su ja skirtis, tai skirsis su širdgėla. Geros šeimynos ne tik namiškiečiai, bet ir pašaliečiai ne-neužmirš; mat, kiekviena sėkla gimdo vaisių sulyg savo rūšies.

Kad mokėti auginti ir prižiūrėti vaismedžius, daržininkas mokosi tam tikroje mokykloje bent keletą metų. Jis mokosi, kokia žemė reikalinga medeliui, kaip sėti sėklas, kaip diego šakneles ir šakeles apiapiaustyti, kaip diegą persodinti, genėti, skiepyti, kaip sutaisyti jau užaugusio me

delio vainiką, kaip gydyti medžius. Tėvai taip pat daržininkai; tik medeliai pas juos yra daug svarbesni už vaismedžius, tai žmonės. Musų tėvai apie vaikų auginimą mažiausia rupinas. Jei motinos myli ir prižiūri savo vaikus, tai dėl įgimto motinystės jausmo, taip vadinamo instinkto. Šiuo instinktu vadovaujamose bitės ko rupestingiausiai išaugina savo vaikus, puikiausius korius jiems išstato. Tas instinktas verčia net plėšriuosius gyvulius ir paukščius mylėti savo vaikus. Tuo instinktu ir žmonės yra vedami. Bet jo neužtenka. Reikia dar valios, jausmų ir proto prisirengimo. Instinkto vedami galime tik išmaitinti, aprėdyti ir apsaugoti nuo pavojų (gaisro, mušimo). Dėl išauklėjimo žmogaus to neužtenka. Reikia rupintis pažinti žmogų kaipo žmogų ir Dievo paveikslą. Ypatingai turi prisirengti prie auklėjimo moteriškė. Jei moteris šiek tiek pasirengs prie auklėjimo, tai ji nusistatys buti ne tik kuniška, bet ir dvasiška protinga motina, ji supras, kad šeimyna tik dėl vaikų išauklėjimo sudaroma. Ji supras, kad dar negimęs vaikelis gyvena jos gyvenimu, jos jausmais, kad motinos gyvenimo budas, dora atsiliepia į sudarymą dar negimusios žmogystės. Moteris supras, kad jau gimęs vaikelis seka nešamoninškai kiekvieną jos judėjimą, jos darbą. Motina verkia ir vaikas verkia, motina meldžias ir vaikas, kad ir negalėdamas dar žodžio tarti, klaupias ir meldžias, ji šluoja kambary ir jis šluoja, ji duoda vargšui ir jis duoda, ji maloniai sutinka atėjusį tėvą, jis taip pat. Bet jei mama muša vaiką, tai ir vaikas muša mamą, brolių, ji muša katę ir jis muša, ji tepa savo veidą ir raito plaukus prieš veidrodį, jis taip pat, ji geria

alų ar vyną, jis taip pat, ji meluoja jam (kad ir mažmožius), jis taip pat meluoja. Vienu žodžiu tai tikras beždžionė.

Kad neduoti vaikui blogo pavyzdžio, reikia didelio pasirengimo... Ir čia be Dievo pagalbos apseiti negalima.

Kristus liepia mylėti neprietelius, Jis meldžias ant kryžiaus: Tėve! atleisk jiems, nes nežino ką daro. Jis atleidžia šale kybančiam žmogūdžiui. Nei vienas pasaulio išminčius taip nesakė ir nedarė. Bet tas pats Kristus yra pasakęs ir apie tai, jog kas papiktins vieną iš tų mažųjų, kurie į mane tiki, tai geriau būtų, kad jam prištų girnas prie kaklo ir paskandintų jūrų gelmėse. Todėl tėvai turi rengtis prie to, kad jie savo vaikams neteiktų papiktinimo, o priešingai išaugintų sveikais, protingais, gerais, dorais. Vaikų nekaltybė didžiausiu rupestingumu turi būti saugojama. Kristus sakyte sako nenieikinti ir nepiktinti mažųjų. Jei neatsiversite ir netapsite, kaip vaikai, neįeisite į dangaus karalystę.

E.

"Šeimyna."

Moteris — pirmieji vyro namai.

Diderot.

Draugija, tai moterų knygos.

Bousseau.

Meilė yra dangus, neapykanta — pragaras.

Anon.

Meilė dviejų žmogysčių padaro dieviškumą.

Browning.

Meilė padaro šviesą ir tamsiausioj naktį.

Lydgate.

Iš Sveikatos Išdo Visiems Naudingi Patarimai.

A. Skinderis.

Vanduo ir jo užtersimas.

Nesveika yra gerti vanduo, kuriame randas daug puvančių daiktų. Toksai vanduo labai kenkia žmogaus sveikatai ir yra priežastim sunkių ligų. Kad apsisaugojus nuo to, reikia vandenį išvrinti arba filtruoti per gerą tam tikslui pagaminatą prietaisą. Tiesa, toksai vanduo maino savo natūralią skonį, bet tas gali būti pataisytas, jeigu į vandenį įpilsime truputį vaisių sunkos.

Nesveika yra gerti vanduo, kuriame mikroskopas rodo daugybę bakterijų grybukų ir t.p. gyvulėlių.

Nesveika yra gerti sudrumstas vanduo, nes drumstumas tankiausiai paeina nuo labai smulkių bakterijų ir infuzorių, nors kai kada drumstumas gali ir iš kitų priežasčių būti.

Nesveika yra gerti vanduo semtas iš upės, į kurią subėga visokie nešvarumai iš visų pusių. Tas gali būti priežastimi visokių ligų ir limpančių ligų.

Nesveika gerti vanduo iš šulinio, kuris yra netoli tvartų ir kitų netvartų vietų. Pavasary, o net ir po kiekvieno lietaus, į tokį šulinį subėga nešvarus vanduo, kurs, papuoless į mūsų organizmą gali mirtinai susargdinti.

Nesveika vartoti toks vanduo, kurio temperatūra mainosi kožnoj dalyj metų. Skirtumas temperatūros gėrimo vandens, gali daugiausiai turėti nuo 5 lig 10 laipsnių Reamuro.

Nesveika gerti daug šilto vandens, o ypač jei žmogus yra sušilęs. Toks neatsargumas visados liudnai baigiasi, nes yra priežastimi plaučių

uždegimo ir kitų baisių ir sunkių ligų.

Nesveika laike epidemijų koleros, tifuso, šiltinės ir t. t. semti vandenį ir šulinių, kurie esti netoli tokių vietų, kur aukščiau minėtos ligos siaučia. Tokie šuliniai turi būti uždaryti.

Nesveika yra gerti kietas vanduo. Taip vadinasi toksai vanduo, kuriame randasi kalkių ir magnėzijos. Jeigu ant 100,000 dalių vandens pripuola ligi 20 dalių minėtųjų mineralų, tai vanduo yra dar geras, bet jeigu daugiau, tai negalima jo vartoti.

Atsargumas laike maudymos.

Nesveika yra maudyties vandenį, jei temperatūra jame nedaėina ligi 12o R. Tiesa galima išlengva prisipratinti ir prie žemesnės temperatūros, bet pasekmė to gali būti visokios ligos.

Nesveika taipgi maudyties per daug šiltame vandenį, butent daugiau negu 27o R. išskiriant jeigu tas daroma gydytojo patarimu. Šiltos vanios yra labai kenksmingos tiems, kurie serga širdies bei plaučių ligomis.

Nesveika yra maudyties sočiai pavalgus. Daug vsokių nelaimių atsitinka vien tik iš tos priežastės, kad žmogus dėl nežinojimo maudosi po valgio.

Nesveika yra maudyties sušilus. Tuomet reikia išlengva prisipratinti prie vandens, mirkant jame atskiras kūno dalis; pirmiau krutinę, pilvą, nugarą, rankas ir pagaliaus kojas; paskiaug galima pradėti maudyties.

Nesveika yra maudyties (šalta-me vandenyje) tiems asmenims, kurie serga plaučių ir širdies ligomis, o taip-gi smegenų uždegimu, neuralgija ir podagra.

Nesveika yra laike epidemijų maudyties maudynėse, kur sueina daug žmonių, nes tokios ligos kaip: kolera, šiltinė, drugys tokiu būdu labai gali prasiplatinti.

Nesveika yra laike epidemijų kartus į dieną, nes gali tas būti priežastimi ligos ir silpnumo.

Ant galo turime atminti, kad geriausi indai maudyties tai cementiniai rezervarai. Mediniai ir skardiniai nėra geri, nes ant jų sienelių gali visokios bakterijos gyvuoti, o per tai ir mūsų organizmas gali nukentėti.

Be vandens geria žmonės kitokius gėralus, kaip: arbatą, kavą, alų, midų, vyną, degtinę.

Arbata.

Arbata, kurią mes vartojame, gaunama iš augančio arbatmedžio lapų. Tasai medis išauga 2-3 sieksnių aukščio, turi dailius baltus žiedus, o lapai panašūs yra į kriaušių lapus. Tris arba keturis kartus į metus nuskina arbatmedžio lapus: pirmą kartą pradžioj balandžio mėnesio, kuomet dar esti pumpuruose. Ta arbatos rūšis yra geriausia (ir vadinama "žiedų arbata"); antrą ir trečią kartą gaunama vidutiniškos rūšies arbata, paskutinį-gi kartą, lapkričio mėnesį renka senus ir storus lapus, kuriuos išdžiovinus maišo su avių krauju, o paskui, padarę iš to mišinio plyteles, siunčia į kitas šalis.

Daugiausia tokios arbatos vartoja Siberijos gyventojai, kurie užpila ją šiltu vandenimi ir gauna drumstiną sriubą.

Švieži arbatos lapai netinka vartojimui. Juos kaikurį laiką puodą, sudėję kruvon, paskui drėgnus rankomis susuka ir meta ant vielinių rėčių, po kuriais esti žarijos. Ant rėčių-gi barsto rožes ir kitokias kvepiančias gėles. Nuo tųjų gėlių arbata įgauna skanų kvapną.

Arbata turi savy nuodų, kurie kenksmingai veikia į žmogaus organizmą. Todėl nesveika yra gerti daug stiprios arbatos, tuo labiau negalima tokios arbatos duoti mažiems vaikams ir silpniems ligoniams. Bet porą, arba trejetą stiklinių nestiprios arbatos galima išgerti, nes ji sušildo žmogų ir pridoda apetito. Arbata geriau virti tam tikslui pagamintame inde, nors galima ir kitokiame inde išsivirti.

Kava.

Kavos medis auga kaikuriose Azijos ir Afrikos šalyse, paskiau iš čia ją Amerikon nuveža, kame taipgi gerai auga, ypač Brazilijoje.

Tas medis išauga iki 3 uolečių aukščio ir šeštuose metuose išduoda jau vaisių. Nuo vieno medžio surenkama nuo 2 iki 3 svarų vaisių, pavydale raudonų vysnių, kurių viduryj yra dvi sėklelės; tai-gi iš tų sėklelių ir daroma kava.

Tas sėkleles paluosuoja nuo viršutinių dalių tam tikromis mašinomis ir gaunama tuomet geriausia rūšis kavos. Apturėjimui prastesnės rūšies, supila vaisius kruvon, kad apiputų ir sukaistų.

Kava prekyboje randasi pavydale mažų grudelių; žalia turi pilkai-žalsvą spalvą; deginta-gi — šviesiai arba tamsiai rusvą.

Kavą, kaip ir kitus valgomus produktus, dažnai "falšuoja", ypač jei kava sutrinta milteliu sc.

Stroplai to reikia sergėtis, nes "falšuota" kava gali labai kenkti mūsų sveikatai.

Deginta kava ir-gi neretai buna "falšuota", o todėl geriau pirkti žalius kavos grūdėlius.

Žinoma, gudrus ir nesąžiningi pirkliai moka ir žalią kavą "falšuoti", dažydami sugedusias rūšis žalia

spalva. Todėl pirkti reikia nuo pažįstamų ir dorų pirklių.

Stiprios kavos daug gerti negalima, nes kavos nuodai, kofeina vadinami, silpnina mūsų organizmą.

Bet užbaltinta ir nestipri kava yra gera ir gali ją gerti suaugę žmonės.

❖ VAIKŲ DARŽELIS. ❖

J. Naruševičius.
RANKOJ BELAIKANT...

Rankoj belaikant maldų knygelę
Meldės bažnyčioj maža mergelė.
— Viešpatie Dieve, pasigailėki,
Vargšei našlaitei gyvent padėki.
Numirė tėvas ir motinėle,
Likau pasauly aš našlaitėlė,
Nieks mano sielą nenor suprasti,
Niekur pagalbos negaliu rasti.
Tu vienas, Dieve, mano Globėjas,
Varge didžiausiam man Užtarėjas.
Manęs niekuomet Tu neapleisi
Ir su pagalba visad ateisi.
Vargšę našlaitę giliai atjausi —
Mane globoti Tu nepaliausi.
Nors visi žmonės mane užmirštų
Ir man didžiausiais priešais pavirstų.
Manęs užmiršti Tu negalėsi,
Nuo visa pikta gintis padėsi,
Šiame pasauly visad atminsį,
Numirus dangų man atrakinsį,
Dangiškon laimėn sielą įvesi,
Kur jai per amžius šviesiai žibėsi.

UŽMOKESNIS UŽ MANDAGUMĄ.

Antanukas buvo vienatinis neturtingų tėvų sunus. Jis turėdavo tankiai eiti į miestą ir atlikti reikalus dėl seno savo tėvo, kurs buvo daily-

dė. Kuomet jis eidavo į miestą, tai retkarčiais praeidavo pro didį, gražų namą, kurio angoje tankiausiai sėdėdavo kokis tai senas ponas, beskaitęs knygą arba bestovįs tēmydavo pro langą.

Dvylikmetis Antanukas buvo draugingas ir mandagus vaikas ir kiek sykių pamatydavo tą seną poną, visuomet pasveikindavo jį; o ponas tankiausia nieko neatsakydavo arba nereikšmiai pakeldavo galvą ir visada meiliai pažvelgdavo į praeinantį Antanuką.

— Nelinkėk gero ir visai nesveikink to plikio senio, — sakydavo nusijuokdami jo bendramečiai. — Jis už tai net nepadėkoja ir kas gi iš to?...

— Gėdykitės taip kalbėti! — atsakydavo Antanukas. — Reikia visuomet parodyti mandagumą, o ypač seniems žmonėms; jiems yra miela ir malonu, taip sako mano tėveliai. Nors bendramečiai iš jo juokėsi, tačiau Antanukas nekreipė į tai dėmesį.

Senas ponas tuo tarpu įdomavo, kieno yra tas mandagus vaikas ir kur jis gyvena. Netrukus sužinojo, kad Antanuko tėvai yra labai padori, bet neturtingi žmonės.

Po kiek laiko tas ponas jau nebe-
matė praėinančio Antanuko. Pradėjo
klausinėti ir sužinojo, kad vaikas
serga. Ponas nutarė atlankyti ir pa-
matyti Antanuką. Palengva nukiuti-
no į prastą ir neturtingą grinčią, ku-
rioje Antanukas, visas nubalęs ir su-
menkęs, gulėjo lovoje.

— Jaunasis mano drauge, — tarė
ponas, — žiūrėk, dabar aš ateinu tave
aplankyti ir pasveikinti. Labai il-
giuosi tavęs, nes mažai tėra tokių,
kaip tu, mandagių vaikų. Nekartą
gal sau mane: "Delko-gi tas senas
žmogus neatsako į mano pasveikini-
mą?" Betgi aš norėjau tiktai persi-
tikrinti, kuo esi; nun-gi aš noriu tau
pagelbėti, kiek galima, kad veikiai
pasveiktum ir butum linksmas!

Kaip tai tėvai džiaugėsi ir, kaip
laimingai jautėsi Antanukas, girdė-
damas, jog tas geras ponas davė tė-
vams ne vien pinigų, vaistams, bet
dar prižadėjo daugiau gero padaryti
jam ir jo tėvams.

Abudu busiva draugu, — atsisvei-
kindamas tarė Antanukui. — Tavo tė-
vukas mano, kad tu gali būti geras
amatininkas-dailydė; prie to turi ir
gabumų. Tai-gi gerai! Aš atiduosiu
tave į Amatų Mokyklą ir, jeigu to-
liau busi tokiu padoriu ir mandagiu,
kokiu buvai iki šiol, visuomet tave
globosiu. Aš esu sau vienui vienas—
ir dalį savo turtų noriai paskirsiu,
kad pagelbėjus ir kad tavo tėvai su-
silauktų gero amatininko ir gero
žmogaus.

Kuomet ponas atsisveikino su vi-
šais, tėvai didžiai džiaugėsi iš savo
sūnelio, kurs savo mandagumu su-
teikė jiems laimę.

— Brangus sūneli, — tarė tėvas.
— Matai, kaip Dievas jau čia ant
žemės atmoka už gerumą ir manda-
gumą. Už vieną tiktai pasveikinimą
— linkėjimą, ką suteikė senajam,

kas buvo vien tik tavo priedermė tai
padaryti, o Aukščiausias duoda tau
geradėją visam gyvenimui.

Paskui tėvas turėjo labai daug
darbo ir daug naudos iš rekomenda-
vimų seno pono, kitiems. Gi Anta-
nukas, kaip tik pasveiko, tuojaus
mokinosi, dirbo ir su laiku liko ne-
paprastas ir garsus amatininkas-dai-
lydė.

A. Matutis.

JUOKAI.

Mokykloje.

Mokytojas. Antanuti, ar jau iš-
mokai atmintinai tą mažą padaugini-
mo lentelę.

Mokinys. Gaila laiko dėl tokios
mažos, kadangi šiais laikais visur
tukstančiais dauginama.

o o o

— Koks skirtumas yra tarp mai-
šo su grudais ir aritmetikos užda-
vinio, pav. 2 syk 2 — bus 4?

— Maišas su grudais yra užrištas,
o uždavinys išrištas.

P. Kirtiklis.

P. K.

Atmink žodelį pažadėtą,
Atmink skambėjimą dainos!...
Jisai atskleis skausmus poeto
Ir tau dalelę dovanos...
Jisai praskirs tinklus svajonių,
Jis mano norus pasakys...
Jisai priglaus sparnu malonių,
O gal ir viltį užgesys...
Tu nematei svajonių kapo,
Kur džiūsta viltis be naudos —
Gal tavo mintys nenusako,
Kaip miršta atbalsis maldos...
Atmink žodelį pažadėtą,
Atmink skambėjimą dainos!...
Jisai atskleis skausmus poeto
Ir tau dalelę dovanos...

Moksleivio J. Tamošaičio Kalba.

(Sakyta per Moterų Sąjungos naujai susitvėrusios kuopos, Bayonne, N. J., vakarienę parapijos naujai, lapkr. 29 d., 1923 m.).

Gerbiamas klebone, gerbiamosios moterys sąjungietės ir susirinkusieji!

Laikau sau už garbę prabilti šį vakarą į Jus, gerbiamieji ir gerbiamosios. Kalbėsiu trumpai ir šiek tiek prisilaikydamas prie vakaro tikslo.

Labai nudžiugau išgirdęs, kad Jūsų miestelio moterims lietuviškas pasisekė sutverti Moterų Sąjungos kuopa. Ištikrųjų tai džiuginanti žinia. Pasirodo, kad ir jūsų miestelio moterys lietuviškas pradeda eiti susipratimo ir apšvietos keliu.

Taigi sustokime truputį prie Moterų Sąjungos tikslo. Jos (Sąjungos) tikslas: vienyti visas lietuves moteris (taip vedusias, kaip ir merginas) vienon Sąjungon, kad susišelpus medžiagiškai, auklėjus tautinį susipratimą, platinus apšvietą, tikrybinę dorą, rupinuisi jaunosios kartos auklėjimu ir t.t. Taigi jums, moterys, pirmiausia reikia susipažinti su ta Sąjunga, domiai skaityti organas "Moterų Dirva," kuriame jūs rasite daug žinių, patarimų link vaikų-šeimynos auklėjimo ir viso to, kas aukščiau paaskyta. Ne tik skaitykite savo organą, bet ir rašykite, kurios galite. Tai vienatinė proga bandyti savo mintis aiškiai, gambiai ir taisyklingai dėstyti. Pradėjus organizacijos darbą dirbti, tada lengva bus jums ir pačioms gražiai vesties ir kitoms vadovauti. Išmokusios savo kalba gerai skaityti ir rašyti, galėsite tada ir savo drauges pamokinti, dar daugiau — galėsite įsteigti

kursus ir mokinti kitas to, ką pačios išmokote. Tai lengviausias kelias prie apšvietos. Žinoma, pradžia visados esti sunki, bet tegu nors viena pradeda, tada ir kitos seks.

Merginos ypatingai, daugiau laiko turėdamos, lengvai galėtų pramokti lietuviškai rašyti, o paskui kitas pamokinti! Reikia tik didesnio pasišventimo. Užtat ir raginu aš visas prie darbo. Bukite pirmutinės švietos ieškotojos ir žadintojos savo draugių.

Žiurėkite, moterys, kokią svarbią rolę jūs lošiate lietuvių tarpe Amerikoje. Atminkite, kad kokia yra motina, tokie yra ir vaikai. Nuo jūsų priklauso išdalies čia augusio jaunimo ateitis, lietuviškos kalbos mokėjimas ir pamylėjimas tos brangios žemės — Lietuvos. Matome, kad čia augęs mūsų jaunimas nelabai imasi mokintis lietuvių kalbos ir šaltai žiuri į visą lietuvišką judėjimą. Delko? Delto, kad maža turime mokytojų, kurie įkvėptų tam jaunimui lietuviškumą. Gi tuo tarpu mūsų jaunimas ištautėja ir suamerikonėja. Tad jūs motinos ir merginos, mokėdamos lietuvių kalbą, bukite savo vaikučiams lietuviška mokykla. Budamos apsišvietusios ir žinodamos lietuvių kalbą, galėsite įkvėpti ją ir savo vaikučiams, galėsite įdiegti į jų širdis tos karštos meilės prie savo tėvų žemės — Lietuvos. Ant jūsų pečių tad puola sunki našta kaslink užlaikymo lietuviybės šioje šalyje.

Ak, kaip aš esu dėkingas savo brangiai motinėlei, kad ji mane išmokino lietuviškai skaityti ir rašyti. Pamenu, kada dar mažas buvau. Tė-

veliai turėjo didelę ukę. Buvo žiema. Labai snigo, pustė. O vėjas, nešdamas sniegą švilpė pro visus grįčios kampus. Visa šeimyna buvo pavalgius pietus. Apsiruošus su viskuo motinėlė pasišaukė mane prie pečio ir pasiėmus elementorių raide po raidės, žodį po žodžio mokino lietuviškai skaityti. Sakė, jei aš išmoksiu gerai lietuviškai skaityti, ji nupirksianti man rogutes. Ir kaip aš su dideliu noru ir atsidavimu mokinausi ir, ačiū Dievui, praslinkus keletai savaitių jau mokėjau lietuviškai skaityti ir net šį tą parašyti. Rogutes, žinoma, gavau.

Taip mokykite ir jūs savo vaikučius, nes tai svarbiausioji jūsų pareiga. Tada čia augęs mūsų jaunimas netaip lengvai pasiduos ištautėjimo bangai.

Moterų judėjimas, pirmynžangiais laikais didelė. Visuose kraštuose pradedama suteikti joms lygias teises. Tokiuo laiku visos privalote šviestis, skaityti geras knygas, laikraščius, iš kurių pasisemsite daug žinių iš plataus pasaulio, iš moterų judėjimo, galėsite patirti kitų tautų moterų nuovykius, tautinius ir mokslinius darbus. Apsiskaičiusios, apsišvietusios puikiau galėsite vesti savo ša-gą ir geriau tvarkyti jos reikalus. Turėdamos miklesnį protą, patyrimą, platesnę pasauležiūrą lengviau galėsite patėmyti, ko Sąjungoje truksta, kas gera, o kas taisytina.

Tada ir kultura, išsiauklėjimas taip-gi neatsiliks nuo jūsų. Budamos apsišvietusios ir pažangos sekėjos, mokėsite prisitaikinti prie visokių gyvenimo reikalavimų. Mokėsite savo šeimyną dorai vesti, vaikus gražiai auklėti, namuose meilę ir sutikimą skieisti. Tada visai išnyks iš mūsų svaigieji gėrimai, kurie netik at-

skirus žmones, bet ir ištisas šeimynas nelaimingais daro. Vietoje to pragariško išmislo, padarysite kitokių skanių, nepavojingų gėrimų: iš moksito rankų darbo, kuriuo papuošite savo namų kambarius taip, kad įėjęs į vidų žmogus gėrėsis matydamas juose skonį ir pavyzdingą tvarką. Pačios ir-gi gražiau ir padoriau pasirėdysite ir vaikučius gražiau aprensate, taip-gi išmokinsite juos tarp savęs ir tarpe svetimų žmonių gražiai apsieiti. Čia tai ir atspindės jūsų kultura ir išsilavinimas.

Moterų Sąjunga yra vienatinė katalikiška moterų lietuvių organizacija Amerikoje. Taigi jos (Sąjungos) narės privalo netik pačios pildyti visus Katalikų Bažnyčios įsakymus, bet skleisti juos ir skiepyti savo šeimynoje, ypač vaikų tarpe. Jūs privalote savo vaikučius supažindinti, suartinti su tikybos ir bažnyčios dalykais. Tegu jie (vaikučiai) kuotantliausia lanko bažnyčią, priklauso prie bažnytinių chorų, vaikų draugijėlių, pav. "Marijos Vaikų", "Angelo Sargo," Vyčių jaunamėčių ir kitų. Sielos reikalai turi būti svarbesni už visus kasdieninius darbus bei užsiėmimus.

Taigi, moterys, bukite geros, karštos katalikės ir išvien dirbkite, kad tas darbas kuogeriausia patiktų ir Dievui, ir tėvynei, o jums pačioms išeitų ant didžiausios naudos.

Taigi su energija ir pilnu atsidavimu stokite visos į darbą. Sutraukite savo kuopon visas jūsų kolonijos moteris katalikes. Gaukite ir pašalinių rėmėjų, kurie galėtų visame jums pagelbėti ir padėti. O tada ištikrųjų Moterų Sąjunga augs, stiprės ir plės savo veikimą. Linkėdamas viso to nuo širdies aš šiuomi ir baigiu savo kalbelę. Ačiū.

KAS SĄJUNGIEČIŲ VEIKIAMA.

NEW BRITAIN, CONN.

Kuopos balius.

Sausio 26-tą dieną, sąjungietės 38-tos kuopos surengė "Obuolių Balių" šv. Andriejaus parapijos sve-tainėje. Nors diena pasitaikė labai šalta, vienok žmonių atsilankė daug ir labai linksmai praleido laiką. Tai-gi Moterų Sąjungos 38-tos kp. vardu nuoširdžiai dėkoju 17-tai kuopai už atsilankymą į mūsų surengtą balių ir už paramą.

Beto kuopa širdingai dėkoja Ne-vilių šeimynai už jų didelį pasidar-bavimą surengime šito balio.

Balius buvo pasekmingas ir at-nešė pelno, kurio pusė paskirta baž-nyčios naudai.

M. Blažauskiutė.

HARTFORD, CONN.

Šis tas iš M. S. 17 kuopos darbuotės.

Mūsų sąjungietės per pereitus metus daug gera yra nuveikusios. Be veik kiekvieną mėnesį surengdavo po vakarą ir kokį tik pelną padarė vis sunaudojo geriems tikslams. Čia suminėsiu nors paskutiniuosius su-rengtus vakarus: Lapkričio mėn. buvo surengtas vakaras. Vaidinta "Užnemunės žydas." Pavyko gerai, pelno liko 60 d., kuriuos atiduota pa-rapijai del naujos mokyklos. Kitą va-karėlį buvo surengusios naujų me-tų sutikimui. Šio vakaro dalį pelno skyrė Šv. Pranciškaus seserų vie-nuolynui.

Gruodžio 30d. buvo kuopos me-tinis susirinkimas. Šiems metams valdybos vietą užėmė šios narės:

pirm. M. Poteliunienė, pirm. pag. — M. Kavaliauskutė, fin. rašt. — V. Elijošienė, prot. rašt. — J. Kripienė, išdininkė — O. Kaunaitienė, išdo globėjos — O. Keršienė ir E. Melni-kienė. Vakarų rengimo komisija: J. Blužienė ir M. Pateckaitė, tvarkda-rė — E. Beizarienė. Užėmus naujai valdybai vietą, sekė naujų narių pri-rašinėjimas. Per šį susirinkimą prisi-rašė 6 naujos narės. Taipgi ir praei-tame susirinkime prisirašė 4 narės. Tas parodo, kad mūsų kuopa jau pradėjo darbuotis vajaus reikale.

Nutarta įvykinti vakarinius kur-sus, kad sąjungietės galėtų daugiau pasilavinti, ypač skaityti ir rasyti.

Gero pasisekmo kuopai ir naujai valdybai.

Viktutė.

DETROIT, MICH.

Iš mūsų kolonijos šiais laikais la-bai mažai žinių matosi "Moterų Dirvoje". Mūsų vietinėje Sąjungos kuopoje, rodos yra išrinkta ir kores-pondentė, bet nežinia delko nieko neparašo, o čia žinių-žinelių yra gana apščiai. Viskas praeina, rodos, niekeno nepastebėta.

Vietinė mūsų Mot. Sąjungos kuo-pa visados buvo veikli ir daug yra nuveikus Bažnyčios ir tėvynės labui.

Tik vėliau, nupuolus kaikurių darbščių veikėjų energijai, kad taip didelė ir skaitlinga mūsų kuo-pa nepasiuntė atstovės į praėjusį Mot. Sąjungos Seimą. Atstovė buvo išrinkta p. M. Širvaitienė, vienok ne-važiavo del to, kad niekas atstovei kelionės lėšoms pinigų nesuteikė, Gerb. M. Širvaitienė buvo apsiėmus važiuoti, jei bus atmokėta iš kuopos

pusė kelionės lėšų. Kitą pusę ji pati butų padengus. Bet ir tos pusės niekas nepasirupino atstovei įteikti.

Del tos priežasties mūsų kuopa nustojo labai daug žinių, kurias atstovė butų pareiškus gyvu žodžiu iš veikimo mūsų sesučių visoje Amerikoje, kas butų suteikę daugiau energijos, gyvumo ir pasišventimo mūsų brangios Organizacijos reikalams.

Bet virš minėtas atsitikimas, tikiau, bus geriausia pamoka mums ant visados ir ateityje vengsime apsilaidimų.

P. G. B.

NORWOOD, MASS.

Pataisymas klaidos.

Praeitam "Moterų Dirvos" numerio korespondencijoj iš Norwood, Mass. per neapsižiūrėjimą įsibrovė klaida. Buvo pažymėta, kad susirinkime, gruodžio 9 d., liko išrinkta kuopos valdyba 1924 m., bet aplenkta pirmininkė ir vice-pirmininkė. Taigi čia pakartojame: valdyba 36 kp. susideda iš šių asmenų: M. Balutienė, pirm., O. Macienė, vice-pirm., B. Adomaitienė, fin. rašt., A. Smilgienė, prot. rašt., E. Čekienė, išd., E. Kuodienė ir Jesonienė, išdo globėjos, A. Smilgienė ir E. Tvaskienė — korespondentės.

Koresp.

CHICAGO, ILL.

Mot. Są-gos 1-mos kuopos pramogėlė.

Trečiadienio vakare, sausio 30 d. šv. Jurgio parap. mažoj svet. įvyko "Bunco Party" surengta Mot. Są-gos 1-mos kps. Bunco kaip Bunco, bet pasirodė, kad pramogėlė buvo rengta tikslu, kad pagerbus p. M. Vaičiuniene, Mot. Są-gos darbščiają

Centro raštininkę, kuri porą mėnesių atgal atvyko iš Grand Rapids ir apsigyveno Ciceroje. Tą patį vakarą įvykusi kita lietuvių pramoga atiraukė kiek žmonių nuo šios pramogėlės, bet kiek buvo, visi linksmai laiką praleido. Ir sveikino ponią Vaičiuniene ir žaidė ir šoko, žodžiu tariant visos ir visi turėjo "good time". Girdėtis, kad sąjungietės pirmos kuopos rengs panašią pramogėlę po Velykų, bet jau ant didesnės skalės. Valio! Tankiau rengkite panašius vakarėlius, kuriuose viešpatauja tikras lietuviškas nuoširdumas bei draugiškumas.

Svetys.

SO. BOSTON, MASS.

Kol kas iš Mot. Sąjungos 13 kuopos veikimo visiškai nesimato žinučių "M. D." Kitur kuopų sąjungietės gal mano, kad garsioji ir skaitlingiausioji kuopa visiškai nusilpo veikime. Bet taip nėra. 13-ta kuopa, kaip pirmiau dirba, taip ir dabar darbuojasi visu smarkumu. Tik O. Suvalkietei truputį sunegalėjus, nesiranda kas užimtų jos vietą ir praneštų kitoms sąjungietėms apie mūsų darbuotę.

Taigi aš manau užimti O. Suvalkietės vietą ir pabriežti keletą žinučių iš mūsų darbuotės.

1923 metais buvo rengta gana daug įvairių pramogų, gi likusis pelnas panaudota įvairiems gražiems tikslams. Vaikų vasarinei mokyklai aukota \$25.00. Parapijos išvažiavime prisidėta su stalų, iš kurio pelno liko \$153.00. Parapijos bazarui aukota \$15.00, taip pat bazare sąjungietės su savo stalų padarė pelno virš keturių šimtų dol. Per visą metą įeigų buvo \$1,042.79; išmo-

kėta \$964.15; kuopai liko \$87.81.
Narių pilnai turime 122.

Vajaus reikale dirbama visų smarkumu. Vasario 23 d. yra rengiamas arbatinis balius. Taipgi nutarta surengti karališką vakarienę pagerbimui naujų narių, vajui užsi-
baigus

Yra rengiamas vakaras 4 d. gegu-
žio ir tą dieną bus šv. Mišios už mi-
rusias sąjungietes.

Tai tiek šį kartą iš Bostono pa-
dangės. Ono Punckalokė.

Red. prierašas: Valio Bostono są-
jungietės! Gražus pavyzdys kitoms
kuopoms iš jūsų darbuotės.

MASPETH, L. I.

Jau gana ilgas laikas kaip buvo
žinučių iš mūsų kolonijos. Mūsų Mo-
terų Sąjungos 30-ta kp. vis po biš-
kį auga. Sausio mėnesio susirinkime
prisirašė vėl dvi naujos narės. Mano-
me, kad sekančiame susirinkime dar
daugiau prisirašys, nes dabar turime
visą naują valdybą, kuri susideda iš
darbščiausių moterų. Valdyba 1924
metams liko: Pirm.—M. Adomaitie-
nė; Vice-pirm.—A. Brusokienė; Fin.
ir Prot. rašt.—P. Sperauskienė; Išdi-
ninkė—R. Neadzinskienė.

Maspetietė.

ROCKFORD, ILL.

Gruodžio 4 d. Moterų Sąjungos 9-
ta kuopa laikė priešmetinį susirinki-
mą, kuriame buvo išrinkta valdyba
1924 metams. Pirmininkė U. Kadze-
vičienė, vice-pirm. Veverienė, fin.
rašt. M. Jaseliunikė, nutarimų rašt.
G. Riemenčiukė, išdininkė A. Pieta-
rienė, išdo globėjos Malinauskienė ir
Remenčienė.

Labai yra malonu, kad į valdybą
pateko darbščiausias sąjungietės,
delto galima tikėtis, kad per šiuos
metus kuopa augs ir bujos.

Taipgi šiame susirinkime buvo pla-
čiai kalbėta apie vajų. Visos narės
pasižadėjo darbuotis kiek galint.
Jau kai-kurios narės parodė šio va-
jaus vaisius. M. Atkočienė prirašė 5
nares, U. Kadzevičienė 2, M. Lautu-
lienė 1. Nors mūsų kuopa ir vėliau
pradėjo tą darbą, bet manom dar
pasivyti kitas kuopas.

Gruodžio 30-tą d. sąjungietės bu-
vo surengusios vakarienę. Publikos
susirinko daug. Visi buvo patenkinti
ir viskas puikiai pavyko. Taipgi šioje
pramogoje buvo duotos dovanos
tiems, kurie gražiausia pašoko lie-
tuviškai ir už kitus įvairius žaislus.
Pelno nuo šios vakarienės liko \$54.

Sąjungietė.

NAMŲ UKIS.

PARŠELIO ROLIADA AUŠPIKYJE (KOŠELIENOJE).

Dėjimas: Paršelis, 3 svar. veršie-
nos, pora svogunų, sviesto 3 šaukš-
tai, 4 kietai išvirti kiaušiniai, 3 žali,
gabalas baltos duonos, be plutos,

šaukštelis mairano, druskos ir pi-
pirų.

Roliadą daryti sekančiai: Perpiaui-
ti pusiau paršelį, išimti iš jo kaulus,
ištrinti druska, nuskusti pasilikusią
mėsą nuo kaulų, sukapti su parše-
lio kepenomis ir su veršiena, sumai-

šyti su svieste pakeptais svogunais, įdėti piene išmirkytos ir išspaustos duonos, suplaktus kiaušinius supilti ir virtus čielus sudėti, dar sudėti druską, pipirus, mairaną, viską gerai sumaišius, dėti eilę ant patiesto paršelio, paėmus už krašto sukti visą stipriai. Suvynioti į servetę, aprišti siulu ir virinti bulione arba vandenyje apie 3 valandas. Kaip atšala nuvynioti servetę ir dėti į kvarmą.

Aušpikis.

Dėjimas:

Veršiuko kaulų nuo kojos apie 3 svar., dėžutė želatino, dvi morki, du svogunu, du liauro lapeliu, uksuso pusę puoduko, čielų gvazdikėlių, pipirų ir druskos.

Nuvalius kalus, virti apie valandą laiko drauge su pipirais, paskui sudėti viršminėtas daržoves, ir virti dar apie valandą, paskui iškošti per drobule, sumaišyti želeatiną, taipgi ir uksusą. Roliadą apdėti kietai išvirto kiaušinio rituliais, ir užpilti šiuo aušpikiu, kad roliadą pilnai apsemtų. Geriausia yra šaldyti per visą naktį. Kad čielą roliadą gražiai išėmus, reikia peiliu apie pakraščius roliados apvesti ir apačią pamušti, kad atšoktų. Duodant į stalą reikia į ritulius supiaustyti. Tinka pastatyti bonkutę alyvos ir uksuso arba namie darytos muštardos.

Rukytas kumpis.

Kumpį pamerkti ant nakties šaltame vandenyje. Apšluosčius, apvirsti servete, įdėti į šaltą vandenį ir virinti iki suminkštės bedažant šakutėmis. Išėmus iš vidaus apšluostyti, nupiauti odą, prismaigyti čielų gvazdikėlių, apibarstyti truputį cinamono ir kepti karštame pečiuje apie pusę valandos, laistant sviestu iki gerai paruduos.

Vilija.

AČIU TAU, DIEVE, DIDŽIAI GALINGAS.

Ačiu Tau Dieve, didžiai galingas
Už visa gera, ką man siunti,
Už tas malones man dovanotas,
Kuriose gema jausmai šventi.
Ačiu Tau, Dieve, už tą duosnumą
Nešpasakytos meilės aukštos,
Kuria Tu mane apdovanojai,
Paliepęs buti dainium tautos.
Ačiu Tau, Dieve, už įkvėpimą,
Kurį iš Tavęs plaukiant jaučiu,
Kurs mane menką padangėn kelia
Ir didžiai silpną daro didžiu.
Ačiu Tau, Dieve, už visas dainas,
Kurias sieloje man pagimdei,
Kurias dainuoti, dėl jų gyventi,
Joms pasišvesti jėgų davei.
Ačiu Tau, Dieve, už tai, kad mane
Nevertą tarną pasirinkai
Ir Savo garbei, žmonių gerovei
Globoj didžiausioj ligšiol laikai.
Ačiu Tau, Dieve, garbus Globėjau,
Už tai, kad mane visad myli,
Niekuomet mane dar neapleidai,
Lyg kad apleisti nebegali.
Ačiu Tau, Dieve, siunčiu labiausiai
Už tai, kad mane meilėj laikai,
Kasdien globoji, kaip mažą vaiką,
Kurs neglobojam's žutų tikrai.

JUOKAI.

MYLI JĄ.

— Antra valanda nakties, o tu tik dabar pareini namo. Ar tai gražu vedusiam visą naktį kaž kur trankytis!

— Mano brangi. Aš taip tave myliu ir ilgai nematydamas ilgiuosi tavęs. Delto, radęs liuosą valandėlę, ir einu pasivaikščioti.

NĖRA SKIRTUMO.

— Koks skirtumas tarp siuvėjo ir vagies?

— Jokio. Vienas aprengia, kitas nurengia.

— Kas negimė, bet mirė.

— Pirmieji mūsų tėvai — Adomas ir Jieva.

Pas gydytoją.

Gydytojas. Ir vėl tamsta gėrei munšaino! Juk vakar sakiau, kad nė lašo neimtum tų nuodų. Pulsas man parodys, kiek išmovei gurkšnių (paima ranką): vienuolika, dvylika, trylika, keturiolika, penk....

Ligonis. Pamažu, ponas gydytojai, man rodos, kad tiek nebuvo.

Dviejų troškimai.

— Norėčiau išeiti (tekėti) už gydytojo. Tiktai įsivaizdink, tamsta, kaip malonu būtų turėti vyrą, kuris, pasirašydamas visur, po savo vardu ir pavarde dėtų raides: Dr.

— Mano norai yra truputį mažesni. Aš norėčiau, kad mano vyras, pasirašydamas visur, po savo vardu ir pavarde dėtų pilną žodį — bankininkas.

Pervėlu.

Apdraudos agentas. Atėjau apdrausti tamstą nuo nelaimės.

Vyras. Pervėlai tamsta atėjai. Jau apsivedžiau.

Turi bendra.

— Taigi, Verute, atsakai man savo ranką. O, aš nelaimingas!..

— Atsakau delto, nes nemėgstu kopustų.

— Ką-gi aš turiu bendra su kopustais?

— Galvą.

Įsimylėjęs.

— Mamyte, Karoliukas mane labai myli.

— Kaip tai? Ar savo meilę jis tau jau išreiškė?

— Visai ne. Jis tik klausinėjo manęs, kokiame banke tėvelis laiko pinigų ir ar daug.

Bijo, kad neišpustų.

Birbalų pamotė padėjus savo posuniui ant lėkštės mažą mėsos šmotelį, sako:

— Vai kodel-gi nevalgai. Perdaug esi išlepeš.

— Karšta, negaliu.

— Pusk, ar neturi vėjo po nose.

— Turiu, bet bijau pusti, kad mėsos neišpusčiau.

(Labai maža yra pamočių, kurios lygiai mylėtų savo vaikus ir našlaičius. O bet-gi Dievas įsakė visus lygiai mylėti).

J. V. Kovas.

GERAS ŽENTAS.

Uošvienė (žentui). Tu, Juozai, visai manęs nemyli. Kas kita anas mano žentas, Zosės vyras, kuris kiekvieną vakarą man gėlių atneša, nes žino, kad aš jas labai myliu.

Žentas. Kad įrodyti, jog aš nėsu blogesnis už Zosės vyrą, gatavas net šiandien atnešti ne tik gėlių branchiai mamytei, bet ir gedulių vainiką.

Del patyrimo.

—Girdėjau, kad, Magdalena, apsi-vedei su trečiu vyru. Ar teisybė?

—O, taip. Mat su pirmu buvau laiminga, su antru nelaiminga. Noriu tad patirti, kokių vyrų daugiau yra pasauly: gerų ar blogų. Delto ir apsivedžiau su trečiu.

Pas burtininkę.

—Tamsta ateities žinovė. Taip? Prašau pasakyti man, kokia bus ateitis mano sužadėtinio?

—Trumpai atsakysiu: tamsta, apsivedus su juo, paliksi našlė.

—Tai geriau tegu jis ima Barbutę, kuri taip pat mušasi prie jo.

Paaikšėjo.

Brandų Kurklienei suskaudėjo koja. Eina pas gydytoją ir prašo pažiūrėti, kas yra. Gydytojas, apžiūrėjęs koją, norėjo sužinoti, ar skaudamoji yra patinus ir liepė parodyti sveikąją.

—Atsiprašau, ponas gydytojau, negaliu anos rodyti, — atsakė Kurkliene.

—Kodel? Tas nieko nekenks. Aš pažiūrėsiu tikrai, ar ši yra patinus, ar ne, — mandagiai paaikškino gydytojas.

—Negaliu, nerodysiu, — spyrėsi Kurkliene.

—Delko-gi taip užsikirtot? Juk tai darau tamstos pačios naudai, — vėl paaikškino gydytojas.

—Negaliu, nes... sveikoji yra senai nemazgota.

J. V. Kovas.

PATAISYMAS KLAIDŲ.

Praeitam "M. D." numery per korektų taisytojo neapsižiūrėjimą 8 pusl., pradedant 2 eilute nuo viršaus atspausa: "Jokubaitė M., kelionė į 9-tą Seimą, krasos ženkl., siuntimas aplika-", turėjo-gi būti "Jokubaitė M. kelionė į 9-tą Seimą, krasos ženkleliai, popera ir t.t. 14 dol. 38c."

Taip pat koresp. iš Brooklyn, N. Y. (pusl. 18) atspausa: "Dabar kuopa rengia fermerių balių arba 'Barn Dance', turėjo-gi būti "Barn Dance".

RED ATSAKYMAI.

Šidlaviškei (Brooklyn, N. Y.). Širdingai ačiu už prisiųstus juokus. Įdėsime kitan "M. D." num. Prašome rašinėti ir toliau.

J. Naruševičius.

A. L. R. K. MOTERŲ SĄJUNGOS CENTRO VALDYBA:

Dvasios Vadovas:—

Kun. M. J. Urbonas,
301 So. State Street,
Du Bois, Pa.

Pirmininkė:—

M. Jokubaitė,
549 East Street,
New Haven, Conn.

Vice-pirmininkė:—

V. Petrukevičienė,
44 John Street,
Hartford, Conn.

Raštininkė:—

M. Vaičiūnienė,
1927 So. 49th Avenue,
Cicero, Ill.

Iždininkė:—

M. L. Brenzaitė,
923 W. Garfield Boulevard,
Chicago, Ill.

Iždo Globėjos:—

O. Kizlaitienė,
1328 Elizabeth Avenue,
Grand Rapids, Mich.

O. A. Nevulytė,
2327 Carver Street,
Chicago, Ill.

Literatinė Komisija:—

Teklė Blužienė,
9 Squire Street,
Hartford, Conn.

O. A. Nevulytė,
2327 Carver Street,
Chicago, Ill.

A. C. Puida,
228 Laughlin Avenue,
Mt. Oliver Sta.,
Pittsburgh, Pa.

VI. Šukienė,
2345 St. Clair Street,
Cleveland, Ohio.

Redaktorė:—

Zopija Sakalienė,
4456 S. Talman Avenue,
Chicago, Ill.
Tel. Lafayette 4184.

DIREKTORĖS:

N. Y. Valstijoje:—

S. Subatienė,
24 Ten Eyck Street,
Brooklyn, N. Y.

Penna. Valstijoje:—

P. Schevets,
16 Hill Park Avenue,
Pittston, Pa.

Mass. ir Maine Apskr.—

Ona Jankienė,
1428 Columbia Rd.,
So. Boston, Mass.

Michigan Valstijoje:—

O. Kizlaitienė,
1328 Elizabeth Avenue,
Grand Rapids, Mich.

Ohio Valstijoje:—

M. Jankauskienė,
1127 Ansel Road,
Cleveland, Ohio.

Atstovės į Federacijos Tarybą:—

Zopija Sakalienė,
4456 S. Talman Avenue,
Chicago, Ill.

Ona Kašetaitė,
161 Ames Street,
Montello, Mass.

"MOTERŲ DIRVOS"

TURINYS NR. 2 (90).

1. Savais reikalais, L. S.	pusl. 1
2. Remkime savo organą, M. Jokubaitė	" 2
3. Iš Centro Raštinės, M. Vaičiunienė	" 3
4. Moteries įtekmė visuomeniniame žmonijos gyvenime, Stud. A. G.	" 3
5. Dienoms slenkant, J. A. Vaičiunienė	" 4
6. Krikščioniškas išauklėjimas, A. Griaušlys	" 6
7. Mano širdis (eilės), M. Bujavičienė	" 9
8. Vaikų auklėjimas	" 9
9. Iš sveikatos išdo visiems naudingi patarimai, A. Skinderis	" 11
10. Vaikų darželis	" 13
11. P. K. (eilės), P. Kirtiklis	" 14
12. Moksl. Tamošaičio kalba	" 15
13. Kas sąjungiečių veikiama	" 17
14. Namų ukis	" 19
15. Juokai	" 21
16. Pataisymas klaidų	" 22
17. Red. atsakai	" 22

"MOTERŲ DIRVA"